

میان دبستان و دبیرستان

نگارش آقای دکتر رضا زاده شفق

اگر بنا بود تمام محصلین عالم پس از انعام دوره دبستان به دبیرستان روند کارها از هم یا شنیده میشد . زیرا نخست آنکه هم وقت و بول ندارند تاشش سال دیگر از عمر عزیز را صرف تحصیلات متواتر کنند و ناجار از تحصیل دست کشیده و بتدریج بکسب معاش می بردند . دوم آنکه هر محصل حوصله و استعداد آموختن دروس متواتر را که مخصوصاً در قدیم یکرته و یکنیست بود و تحصیلات زیاد (ارقبیل چندسال لاتین و یونانی و ریاضی وغیره در متواتر های فرنگستان) بمحصل روا میدیدند ندارد ، سوم آنکه محصلین متواتر بسکه زیاد میشدند کاری مناسب در ادارات دولتی و در خارج آن برای آنها پیدا نمیشد و اتفاقاً با اینکه تنها قسمی از جوانان دبستانی داخل متواتر میگردند باز در پیدا نمودن شغل موافق دچار دشواری میشوند و از اقداماتی که برای چاره جوئی این مشکل در مالک متمن شده اینست که متواتر را تا حدی از چنین دستورهای خشک و بکنوخت بدرو آورده و دروس و تعلیمات را در مدارس گونا گون و تا اندازه ای علمی نمایند و بجزای يك یادو شکل متواتر های متتنوع هنر احتجاجات ترتیب دهنند چنانکه در شماره اول این مجله اشاره ای راجع باین موضوع کرده بودیم .

پس همه ساله عدد زیادی از فارغ التحصیلهای دبستانها مجبورند از نهضت تحصیلات خودداری نمایند ، حتی در مالک متعدد آهرباک که نسبت به مالک دیگر و سایل تعلیم پیشتر است همین قاعده جاریست و یکی از احصایهای سواب اخیر نشان میدهد که از ده میلیون نامم کرده دبستان نهاده حدود پنج میلیون داخل متواتر شده اند .

بدیهی است بحکم همین قاعده شماره مدارس متواتر در هر يك از ممالک معم عالم بمر انت کمتر از دبستانهاست و اگر جر این بودی گذشته از عالی مذ کور در فوق يك عالت دیگر سیاسی هم پیدا میشد یعنی دولت ها مجبور میشدند بودجه هنگفتی باز بودجه معارف نمایند و پیداست که مصارف دبیرستان بطوز کای اضعاف مصارف دبستان است .

مطلوبی که هست و مورد تأمل و توجه روسای معارف تمام مالک مقری عالم قرار گرفته نهیمه وسائل یکرشته تحصیلات بین دبستان و دبیرستانست تا محصل باقتی کمتر نتایجی عمایت و سودمندتر بر دست آورده و داخل کار زندگی گردد . گرچه عدد زیادی از دبستانها بمحض انعام دبستان از تحصیل صرف نظر نموده بکارهای کوچک حرفي یا تجارتی می بردند و همین هم سبب شده که عالی تعلیم و تربیت فکری برای تنوع و اشتعاب دبستانها بکنند و آنها هم از خشکی و تنگی دستورهای کهنه بدر کشیده و موافق احتجاجات تنظیم نمایند ولی از دیگرسو شماره زیادی میخواهند تحصیلات پیشتری به بینند و به معلومات مجاہود دبستان اکتفا نکنند و کسبی و هنری و صنعتی یاد گرفته خودرا برای خدمات مهمتر بر از نهاد نمایند ، والبته جامعه هم احتیاج باش قبیل جوانان آزموده و عملی دارد و تنها محصلین ابتدائی نمیتوانند نواقص جامعه را رفع کنند و امور را چنانچه در خود است راه بینندارند . ولی بهمانطور که ذکر شد تحصیلات دبیرستان این مقصود را عما نمیکنند زیرا زیادی وقت و مصرف

و محدود و نظری بودن دروس مامن واهمیت دیبرستان از لحاظ احتیاجات مهمتر و معاومات عالیتر است که هر کسی نمیتواند با آنها برسد . بهر سوزت هسام است محصل دیبرستان (بشرطیکه دستور آن موافق اصول جدید احتیاجات و از روی دقت نظر تنظیم شده باشد) نیز بجای خود برای منکت سپار مغاید است و اگر تحصیلات يك جامعه به دیبرستان و يا جنسال فوتنر منحصر بشود سویه نمدن واستعداد حیات و قابلیت آن جامعه را ئین خواهد رفت و در ایله است تمدن خواهد ماند و صعود و ترقی نصیب آن خواهد گردید .

پس چنانکه اشاره شد قسمت مهمی از جوانان هر مرزویوم حاضر صرف وقت زیاد برای تحصیل نیستند و تحصیلات دیبرستان هم برای آنها کم است پس بجاست که مدارس مفید و عملی که سویه دروس آن مافوق دیستان و مادون متوسطه باشد تشکیل گردد و اتفاقاً این احتیاج را ممالک هم عالم حس کرده و اینگونه مدارس تاسیس نموده اند . در ممالک متعدد مدارس فوق ابتدائی «High School» بطور کلی برای انجام این خدمت است .

دوره تحصیلات این مدارس از ابتدائی تاختام ، ولا هشت تا نه سالست و مخصوص دروس پیشتر مناسب احتیاجات علمی و صنعتی هر محل عین شده و فارغ التحصیلهاي آنها و افراد مفید و آزموده هستند و در شب مختلف تشکیلات اقتصادی و اجتماعی خدمت میکنند .

در فرهنگ زبان انگلیسی میگردد نوع آنها را همان مدارس ابتدائی «Ecole Primaire Supérieur» میگویند . شروع کرده و سطح یافته . تنویر بیدا میکند .

در انگلستان مخصوصاً از جملک بینظر ف در باب تاسیس مدارس میان اهتمام خاص وجود آمده و مخصوصاً بسال ۱۹۳۰ اداره کل معارف پیشنهادی هم در توسعی و عملی کردن تحصیلات فوق ابتدائی « Post Primary education » تهیه نموده و احتیاجات مخصوص اینگستارا باین سمعن مدارس تشریح نموده است . این مدارس درجه بین دستان و دیبرستان را اخراج نموده و در واقع میانه « Intermediary » هستند که هدف کلی آنها تعلیم یک عده همogenous افراد و کار آمد توانم بادروس مدنی مانند ادبیات و تاریخ و غیره مینشند . عنوان این مدارس در انگلستان « Senior School » است در آلمان این سمعن مدارس را معمولاً عالیتر از ابتدائی یعنی « Schule » گویند و از حيث تطبيقات و نتایج سیار مفید و جالب نظر هستند .

خلاصه اینکه هم‌الملک افقيه عالم احتیاج لزوم یکرشته تحصیلات بعداز دوره تحصیلات دیستان راحس کرده به تاسیس مدارس مناسب قیام نموده اند .

بنظر نگارنده وزارت جایله معارف ایران هم باید اینموضع را مورد توجه خاص قراردهد از دحام مردم بدارس و افزایش خواستاران تحصیل رفته کار را سخت خواهد کرد و هفظی است نقشه‌ای اساسی برای رفع این احتیاج تهیه شود . شماره تمام محصله ایران در مدارس جدیله تقریباً دویست هزار است که بطور تاخین یکصدم تمام نقوس مملکت یا جیزی کمتر است و بحکم نسبت این عده بقدر بیج بالا رفته و بمرانه فروخت خواهد شد .

بکی از اقدامات مهم و ضروری برای رفع این احتیاج بزرگ نهیه نقشۀ دستانهای متنوع مناسب نقاط مختلف ایران است . دویی هم فکر تاسیس مدارس میانه یا فوق ابتدائی است که قسمتی بزرگ از فارغ التحصیلهاي دستانهارا جادهد و اینطور نباشد که از طرفی عده زیادی از قسمت تحصیلات پیشتر محروم مانده از طرفی هم شماره زیادی بمتوسطه ها هجوم آورند . بوجب احصائي معارف مخصوص دیستان ها در تمام ایران در حدود ۱۳۰۰۰۰ و مخصوصاً در استانها در حدود ۱۲۰۰۰ است یعنی تقریباً

نتهاده یک مخصوصان داخل دبیرستانها می شوند و ماقبی یا از تحصیل بازمی مانند و بهمان تحصیلات ابتدائی کفایت میکنند و یا اینکه در صورت میل بدوم در تحصیل جایز آنها پیدا نمیشود.

احتیاج جمعه ما با اینکوئه مدارس میانه بنهایت درجه است زیرا ما در هر شعبه زندگانی اجتماعی محتاج آزموده هستیم تا بقوایم اصلاح انسانی در امور راه انداز یعنی هنر تجارت و کسبه بزرگ مملکت لازم است بر حسب ضرورت دفاتر و اوران تجاری خود را بر طبق اصول علمی عصر تربیت دهنده و دفاتر آنها سروبهی داشته و بر مبنای اقتضایی و حقوقی و مالی باشد و برای حصول این مقصود لازم است دفتردار داشته باشیم و هر تجارت تجاهه دفتردار تجصیل کرده اعلی را نمی تواند استخدام نماید و احتیاج هم ندارد بلکه اگر مدارس سه ساله یا چهارساله تجاری برای تهیه جوان دبستانی باشیم مقصود تاسیس یابد که محصل در آنجا پذیران خارجه و با حساب تجاری و دفترداری و ماشین تحریر برای گرد مورد فواید عظیم خواهد بود.

هم چنین است مدارس صنعتی و حرفی . مثلا اگر اداره صحیه ایران بخواهد نواقص و خطای ای دوافروشی را از این مملکت هرتفع نماید مجبور است اجازه دوافروشی را منوط بتحقیقات خاص در مدارس علمی کوچک شیمی نماید و الزام کند که دوافروش و شاگرد دوافروش از آن مدارس دو ساله یا سه ساله تصدیق داشته باشند.

هم چنین امور صنعتی ما رفته رفته بیش از پیش محتاج مقدمات عامی خواهد بود . تجارتها و آهنگرهای کوچک یک مملکت هرتفقی هم باید باصول فنی امروز بی بیزند ولا باتحول سریعی که در آلات و ابزار شروع کرده دکانهای طرز قدیم زمان حضرت نوح بدند خواهد خورد ، و موسسات زیاد کوچک و بزرگ صنعتی در همهین مملکت بوجود خواهد آمد و برای آنها معابرین و شاگردان لازم خواهد بود که مدارس کوچک دو ساله و سه ساله و چهارساله از عده تعیین آنها برمی آیند .

هم چنین است مدارس کوچک زراعتی و فلاحتی که موافق هر ولایت مورد احتیاج است تا مخصوصان آنها بتوانند به زرع و عداران زمین ها و تربیت و تولید انواع محصولات از روی اصول علمی آشنا باشند و کمک مهندسین بزرگ پشتوند .

مدارس حرفی می توانند مخصوصان آزموده برای بخشی ادارات هم تهیه نماید مثلا معاونین برای مهندسین بالدی و طرق حاضر کند .

مدارس میانه برای عالم نسوان هم کمال شرورت را دارد دسته اهای زنده امروز جز یکمشت معلومات نظری و دو سه هنر عمایی ناقص یاد نمیدهند و خانه هایی که بعداز ابتدائی داخل منظمه میگردند بطور کلی نتیجه ای نمیگیرند و تنها یککاره و نظری و نهل باره می آیند و یکمشت خود بسند ظاهرساز و آبونه رقص و سوئنما بوجردی آید . این مملکت مادرخوب و پرستار بیچه و کاغت خوب و خیاط و خوراکیز و امثال اینها لازم دارد ، و برای رفع اینکوئه احتیاجات دانستن کمی فرانسه را چهارمی یا عیند زین یا کفسی یا بلند پوشیدن هر گز بردار نمیخورد و تربیت و تعلم مشیدعه ای لازم است . اگرnon در حدود ۵۰۰۰۰ دختر در مدارس ایران تحصیل میکنند و در آینه دنیار که چه زاری بدانند بمعنی صحیح کامنه نداریم تا بزرگ کردن و مواظبت بجهرا آشنا باشند و مردم مجبور نشوند از سویس دایه بیارند و یا اطراف خود را دست یا میختند زن نادان کنیف داده مقدمات مرگ اولاد خود را بدست خود فراموش سازند . در این عصر بازن قدیم و کفت کهنه متعهد تربیت و اسظام خانه است که خارف را در حوضی گرفت شسته و بچه را برای اینکه ساکت بخواهد تریانک میگهند و یا خانم بازه «درس خوانده» بانوی خانواده است که جز واخر جی و تجهل و آرایش و سینما چیزی بدانیست .

مدارس عملی و مناسب احتیاجات وقت و کوتاه مدت زمانه لازم است که با تطبیق شرایط خاص و تعیین دروس سودمند عملی بکمشت دختر را آدم کنند و آنها را صاحب هنر و آزموده و حاضر بزحمت و فداکار تربیت نمایند.

خلاصه آنکه بنظر نگارنده ایران محتاج مدارس میانهای که تمام دوره آنها از ابتدائی تاختنم باختلاف مرتبه است و ده سال را نگذرد و در سه ساله نهای دوره تحصیل پیشتر وقت را بدروس عملی صرف نماید اشد احتیاج را دارد و در آینده نزدیکی تمام شعب جامعه از خانواده و مریضخانه و فابریک و تجارت خانه و کارخانهای کوچک و ادارات و موسسات محتاج شاگرد و معافون و پرستار و خانهدار و صنعتگر درس خوانده و چیز فهم خواهد بود که دارای معلومات عالی متوسطی بوده و از شرایط ابتدائی قانون مذکور اطلاع داشته باشد.

بدینی است فارغ التحصیلهای دیبرستان و مدارس عالیتر احتیاجات بزرگتر برآ رفته میکنند نه هر کسی برای تحصیلات عالی وقت دارد و هر موسسه ای می‌تواند محصل عالی استخدام نماید.

مجالس خطابه

در دانشکده ها و دیبرستانهایها

از جمله بیش از طرف وزارت معارف در دانشکده ها و دیبرستانهای تهران مجالس خطابه ای ترتیب داده است. از آنجله خطابه ای هر یازده روز یکبار ایام ینجشنیه در دانشکده معمول و منقول از جانب یکی از فضلا ابراد میشود. نخستین مجالس خطابه این دانشکده از طرف حضرت اشرف آقای فرغی دیپس وزراء در روز ینجشنیه اول آذر ماه افتتاح شد و آقای رئیس وزراء خطابه بسیار جام و فاضله ای راجم بالاطوون و عقاید وی ابراد فرمودند و تاکنون سه خطابه دیگر بطریق ذیل در دانشکده مذکور ابراد شده است:

ینجشنیه ۱۵ آذر از طرف آقای تدبین استاد دانشسرای عالی راجح بن خطابه.

« ۳۰ » دکتر ولی الله خان نصر مدیر کل معارف راجح بتمام فکر بشر

« ۱۵ دیماه » رهنامیدیر محترم جریلد ایران و نهاده مجلس راجح بمولوی

هنچنین در دانشکده حقوق و سیاستی نیز مجالس خطابه از روز ینجشنیه ۲۳ آذر ماه

آغاز شد و نخستین مجالس این دانشکده نیز از جانب حضرت اشرف آقای دادگر رئیس محترم دارالشورای ملی افتتاح گردید و معظم له خطابه جامعی راجح سیور تکامی قانون در ایران ابراد فرمودند و در جلسه بعد هم که در تاریخ ۲۰ دیماه منعقد شد از طرف جناب مستطاب اجل آقای متین دقیری معاون محترم وزارت تعلیم خطابه ای راجح بجامعه مال و تطورات آن ابراد شد.

علاوه برین جمله در دانشسرای عالی و دیبرستانهای دارالفنون و شرف نیز همه هفته

خطابهایی از جانب اساتید و دیبران فاضل برای محضای ابراد می‌شود. نخستین جلسه خطابه دیبرستان دارالفنون را آقای دکتر رضا زاده شفق استاد دانشسرای عالی در روز شنبه یازدهم دیماه با ابراد

خطابه سودمندی بعنوان «انتظام و تربیت» افتتاح نمودند.